

копия най-съществените данни за историята на българете. Но при това необходимо е да забължимъ, че неговите географически показания могатъ да бѫдатъ примѣнени само въ общите черти, защото въ своите частности тие са не отлияватъ съ голѣма точность и заключаватъ въ себѣ си нѣкаква си бѣркотия и противорѣчия. Той е писалъ, впdi са, за тая страна само по единъ слухъ, а самъ не я е виждалъ и не е ималъ ясно географическо представление за нея. Така, напримѣръ, по смисалътъ на неговите извѣстия, готите-тертаксити или остроготите сѫ обитали по-напрѣдъ пейде си на западната страна на Меотида, т. е. при Азовско-море, отдѣто биле изгонени отъ хунните-кутургурите и утургурите на Балканскиятъ полуостровъ, а кутургурите заняле тѣхните по-напрежни мѣста. Но утургурите, като са вѣршаде изъ походътъ, са срѣшилѣ изново съ готите-теракситите, слѣдователно не спѣките остготи сѫ биле изгонени изъ южна Россия отъ българете, които той нарича съ общите имена хуни и киммериане (послѣднйото име, види са, имъ е дадено за тѣхното живѣние около Киммерийскиятъ Боспоръ). Послѣ упорна борба противниците заключиле миръ и на мѣстите са по взаимно сѫгласие: готите са заселиле въ Таврида, а утургурите заняле пакъ своите по-напрежни мѣста отвѣдъ протокътъ, т. е. при край устията на рѣка Кубана. И така, па основание „За готската война“ у Прокопия, ние можемъ да заключимъ, че въ неговото време тетракситите и утургурите сѫ са отдѣляле едни отъ други съ Боспорскиятъ протокъ. Но